

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 lipca 2024 r.

DIH-3.707.71.2024.MU

DECYZJA DIH-III/89/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Sebastiana Zielińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Sebastian Zieliński SEBKOL w Grabowie od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 kwietnia 2024 r. (sygn.DŁ.8361.32.2024.MS) nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 4 i 6 marca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Podlaski WIIH” lub „organem pierwszej instancji” działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr Dł.8361.32.2024 z dnia 4 marca 2024 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx] dalej jako: „strona postępowania”, „strona” lub „przedsiębiorca”.

Kontrolę przedsiębiorcy zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) dalej jako: „Prawo przedsiębiorców” poprzedzono zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 5 lutego 2024 r. w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), dalej jako: „ustawa o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz.2776) dalej jako: „rozporządzenie”. Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy w dniu 12 lutego 2024 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli oraz klauzulą informacyjną RODO.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie m.in. przepisów ustawy o informowaniu o cenach rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH objęli sprawdzeniem cennik świadczonych usług udostępniony konsumentom w zakładzie mechanicznym należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy. Cennik usług zawierał jedną pozycję tj. „cena za jedną roboczogodzinę od 150 do 300 zł” wraz z informacją: „W warsztacie obowiązują ceny umowne”. Stwierdzony w toku kontroli sposób uwidocznienia ceny usługi w cenniku w przedziale cenowym „od do”, uniemożliwił konsumentom uzyskania informacji o cenie świadczonych usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz uniemożliwił porównanie cen świadczonych usług do cen innych usługodawców. Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia poprzez uwidocznienie ceny usługi w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie ceny.

Kontrolowany przedsiębiorca podjął działania naprawcze, mające na celu uwidocznienie ceny usługi zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach tj. poprawił cennik poprzez wyodrębnienie dwóch usług i uwidocznienie ceny za każdą z tych usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie tych cen z cenami usług świadczonych przez innych przedsiębiorców.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 6 marca 2024 r. (nr akt kontroli: DŁ.8361.32.2024.MS) do którego strona postępowania nie zgłosiła uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem z 3 kwietnia 2024 r. Podlaski WIIH (nr akt kontroli: DŁ.8361.32.2024.MS) zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W tym samym piśmie Podlaski WIIH pouczył stronę postępowania, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) dalej jako: „kpa”, o przysługującym prawie do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, w szczególności wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz prawie do wglądu w akta sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia ww. pisma. Ponadto Podlaski WIIH zwrócił się do przedsiębiorcy o przekazanie danych dotyczących wysokości obrotu i przychodów za poprzedni rok rozliczeniowy. Pismo zostało doręczone 5 kwietnia 2024 r. Przedsiębiorca nie przekazał Podlaskiemu WIIH informacji dotyczących wysokości przychodu oraz obrotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Podlaski WIIH decyzją nr DŁ.18.2024 z dnia 23 kwietnia 2024 r. nałożył, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx], karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100), z uwagi na uwidocznienie ceny usługi w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający jej porównanie poprzez uwidocznienie w przedziale cenowym „od do”, z tytułu naruszenia obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia. Decyzja stronie postępowania została doręczona 25 kwietnia 2024 r.

W dniu 21 maja 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIH, odwołanie od ww. decyzji (data nadania 6 maja 2024 r. w placówce pocztowej wyznaczonego operatora). W odwołaniu od decyzji strona postępowania wniosła o niższy mandat i karę, ponieważ jej zdaniem cena „od do” jest adekwatna do usługi, którą wykonuje. Jednocześnie strona w swoim odwołaniu wskazała, że cena usługi uzależniona jest od rodzaju samochodu (osobowy, dostawczy). Ponadto strona postępowania wyjaśniła, że zawsze informuje konsumenta o koszcie naprawy przed jej rozpoczęciem.

Pismem z dnia 24 maja 2024 r. znak DIH-3.707.71.2024.MU, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował o przysługującym jej prawie zgodnie z art.10 §1 kpa do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 31 maja 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru lub usługi - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, pojęcie ceny jednostkowej towaru lub usługi oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisach o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obudowie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że w szczególnych przypadkach uzasadnionym rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust.1. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podać cenę jednostkową.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/2394”.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zgodnie z art. 189f § 3 kpa organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxx] od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DŁ.18.2024 z dnia 23 kwietnia 2024 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona postępowania wniosła o niższy mandat i karę od decyzji. Zdaniem strony cena „od do” jest adekwatna do wykonywanej przez nią usługi, która uzależniona jest od rodzaju samochodu (osobowy, dostawczy). Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że konsument zawsze uzyskuje informacje o cenie usługi przed rozpoczęciem jej wykonywania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dalej: „Prezes UOKiK” podkreśla, że strona nie podważa samych ustaleń kontroli i stwierdzonej nieprawidłowości. Strona wskazuje w swoim odwołaniu, że jej zdaniem cena „od do” jest adekwatna do wykonywanej przez nią usługi, która uzależniona jest od rodzaju samochodu (osobowy, dostawczy).

Prezes UOKiK, po ponownym przeanalizowaniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli z 6 marca 2024 r. i zawartych w nim ustaleń, nie miał wątpliwości odnośnie naruszenia przepisów dotyczących uwidaczniania cen usług. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji.

Jak wynika z akt sprawy, cena usługi została uwidoczniiona w przedziale cenowym „od do” w cenniku dostępnym dla konsumentów w zakładzie mechanicznym należącym do strony w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, uniemożliwiający porównanie cen, czym konsumenci zostali pozbawieni prawa do podjęcia korzystnej dla nich decyzji skorzystania z oferowanej usługi. Przedsiębiorca stosował praktykę naliczania należności za 1 roboczogodzinę, którą podawał w przedziale cenowym „od 150 zł do 300 zł”. Sposób uwidocznienia ceny poprzez podanie jej jako dwukrotności najniższej ceny, bez dokładnego określenia rodzaju i zakresu usługi pozbawiło konsumentów informacji o cenie usługi, a w konsekwencji dokonania wyboru korzystniejszej cenowo oferty. Uwidocznienie ceny usługi wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy

usługi. Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązki nałożone przepisami ustawy o informowaniu o cenach dotyczą wszystkich przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż towarów lub świadczą usługi przy tym nie ma znaczenia, czy jest to mały zakład usługowy np. punkt krawiecki bądź warsztat samochodowy.

Przedsiębiorca zgodził się ze stwierdzonymi podczas kontroli nieprawidłowościami oraz podpisał protokół kontroli. Protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Zgodnie z art. 76 § 1 kpa protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. Z protokołu kontroli wynika, że w cenniku dostępnym dla konsumentów uwidoczniono cenę usługi w przedziale cenowym tj. „cena za 1 roboczogodzinę od 150 zł do 300 zł”, co w konsekwencji skutkowało uwidocznieniem ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości uniemożliwiający jej porównanie. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie. Prezes UOKiK podkreśla, że konsument musi mieć możliwość zapoznania się z informacją o cenie usługi bez konieczności podejmowania dodatkowych działań, np. poprzez dopytywanie o te informacje.

Uwzględniając powyższe stanowisko w ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu strony postępowania, że uwidocznienie ceny usługi w przedziale cenowym „od do” jest adekwatne do wykonywanej usługi, w ocenie Prezesa UOKiK strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenie usługi w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej. Stwierdzone naruszenie polegało w tym przypadku na braku uwidocznienia ceny usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, co w konsekwencji pozbawiło konsumentów możliwości porównania cen usług oferowanych przez różnych przedsiębiorców i dokonania wyboru korzystniejszej cenowo oferty. Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Strona postępowania została poinformowana o zbliżającej się kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli, które zostało jej doręczone w dniu 12 lutego 2024 r., natomiast kontrola rozpoczęła się w dniu 4 marca 2024 r. Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować oraz zweryfikować sposób uwidaczniania ceny usługi. Strona jako profesjonalista, funkcjonująca na rynku od 1 czerwca 2010 r. (data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej ujawniona w CEiDG) miała obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek uwidocznienia ceny usługi w sposób

jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie powinien nastąpić przed momentem rozpoczęcia świadczenia usług przez przedsiębiorcę.

Odnosząc się do ww. wątpliwości strony, należy wskazać, że z przytoczonych wyżej przepisów ustawy o informowaniu o cenach (art. 4 ust.1) oraz zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podać cenę jednostkową. Przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na uwidocznieniu ceny usługi w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, uniemożliwiający porównanie cen, poprzez podanie jej w przedziale cenowym tj. „cena za 1 roboczogodzinę od 150 zł do 300 zł”, co utrudniało uzyskanie jednoznacznej informacji o cenie usługi oraz uniemożliwiało konsumentom porównanie cen do cen usług świadczonych przez innych przedsiębiorców. Cena usługi jest jednym z najważniejszych czynników mających wpływ na decyzję konsumenta o wyborze najkorzystniejszej dla niego ceny usługi. Cena jest instrumentem oddziałującym na interesy zarówno konsumenta jak i przedsiębiorcy. Jest jednym z najważniejszych czynników wpływający na rynek usług, co przekłada się na konkurencyjność świadczonych usług. Obowiązek uwidocznienia ceny usługi wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi powinien nastąpić przed momentem rozpoczęcia świadczenia usługi. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach za usługi aby konsument mógł w sposób rzetelny i świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru usługi. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. W niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania ceny usługi ma istotny charakter, ponieważ w cenniku udostępnionym konsumentom widniała wyłącznie jedna cena usługi podana w przedziale cenowym tj. „cena za 1 roboczogodzinę od 150 zł do 300 zł” bez wskazania od czego zależy zastosowanie wyższej lub niższej stawki godzinowej.

UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez Podlaski WIIH ocena przestanków dotyczących wymiaru kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że Podlaski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wszystkimi ustawowymi przestankami z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodów. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach usług w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Przy rozpatrywaniu przestanki stopnia naruszenia obowiązków należy odnieść się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Odwołując się do art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 80, str. 27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach celem tej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny

sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom poprzez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Strona uwidoczniała cenę usługi poprzez podanie jej w przedziale cenowym tj. „cena za 1 roboczogodzinę od 150 zł do 300 zł”. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania ceny usługi należy uznać za znaczny. Strona postępowania obowiązana była uwidocznić informacje o cenie usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przed wprowadzeniem usługi do sprzedaży.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że charakter i wagę naruszenia obowiązków była istotna. Jak słusznie stwierdził Podlaski WIIH, że jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na decyzję konsumenta o wyborze usług mechanicznych jest wysokość ceny za usługę, podana w sposób precyzyjny. Powyższe sprawdzić można jedynie w prawidłowo sporządzonym cenniku. Nieprawidłowości ujawnione podczas kontroli pozbawiły konsumentów możliwości porównywania cen z cenami innych podmiotów świadczących te same usługi, a w konsekwencji dokonania wyboru korzystniejszej cenowo oferty. Przedsiębiorca nie uwidaczniając ceny usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie ich cen utrudnił konsumentom dokonanie optymalnego i właściwego dla niech wyboru usługodawcy, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie usługi.

Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę również skalę naruszenia obowiązków stwierdzając, że uwidocznienie ceny w przedziale cenowym „od do” to brak uwidocznienia jej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował czyn strony jako znaczne naruszenie obowiązków. Samo usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez stronę nie mogły zniwelować negatywnej oceny popełnionego naruszenia, ponieważ wyeliminowanie samego naruszenia, jako zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało nie jest możliwe, tym samym wyklucza to możliwość usunięcia skutków tego naruszenia.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę podjęte przez stronę działania polegające na podjęciu działań naprawczych, w wyniku których usunęła ona stwierdzone nieprawidłowości. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił także fakt, iż strona nie była wcześniej objęta jego kontrolą w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązku uwidaczniania cen, w związku z czym opisane wyżej nieprawidłowości stwierdzono u niej po raz pierwszy. Jednocześnie, biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, Prezes UOKiK przyjął, że nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat z związku z naruszeniem tych obowiązków. Analizując tę przesłankę, zasadnie uwzględniono również okoliczność, że strona prowadzi działalność gospodarczą w zakresie konserwacji i napraw pojazdów samochodowych od 1 czerwca 2010 r. (informacja ujawniona w CEiDG), a więc od stosunkowo długiego czasu, w związku z czym strona winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i stosować się do nich, zwłaszcza, że naruszone przez nią obowiązki w zakresie uwidaczniania cen usług, są istotne z punktu widzenia praw i interesów konsumentów. Ponadto strona postępowania została poinformowana o kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli doręczonego jej w dniu 12 lutego 2024 r. Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować i uwidocznić ceny usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jeżeli przedsiębiorca nie

wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji wskazał, że strona nie przekazała żądanych informacji. Jednocześnie strona postępowania w trakcie czynności kontrolnych oświadczyła, że należy do kategorii mikroprzedsiębiorców, co Podlaski WIH wziął pod uwagę jako czynnik wpływający na wymiar kary.

Odnosząc się do czwartej przesłanki wymiaru kary, tj. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2017/2394, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że kontrole prowadzone przez Inspekcję Handlową nie mają charakteru transgranicznego.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się Podlaski WIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do zmiany decyzji na korzyść strony postępowania, w tym do odstąpienia od zastosowanej sankcji lub jej obniżenia. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100) która stanowi 3,5 % górnego wymiaru kary, przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest w opinii organu drugiej instancji, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia. Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość nałożonej na nią kary pieniężnej, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie uznał, że Podlaski WIH wymierzając karę pieniężną prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki, co miało wpływ na wymiar kary, tj. zastosował sankcję, która jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia, a orzeczona kara jest wystarczającym dla strony ostrzeżeniem i zapobiegnię powstaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim prawa i interesy konsumentów, którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenie usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Podkreślenia wymaga, że kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowi sankcję administracyjną, zaś jej celem jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja pomiędzy przedsiębiorcami. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników świadczonych usług, mającym decydujący wpływ na decyzję o zakupie usługi. Wobec tego rzetelna informacja o cenach oraz możliwość ich porównania ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumentów.

Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.U. UE.L. 1998.80.27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną. Wymierzona kara powinna

być przy tym proporcjonalna czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były wyłącznie ceny za usługi wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Wszystkie te cele winny być łącznie uwzględnione, co miało miejsce w niniejszej sprawie. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100) jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów w przyszłości. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenie usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art.189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Sam fakt usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. W trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenie usługi, ponieważ była ona uwidoczniiona w przedziale cenowym „od do”, gdyż przedsiębiorca zastosował praktykę naliczania należności za 1 roboczogodzinę w przedziale od 150 zł do 300 zł, co budziło uniemożliwiało porównanie cen usług świadczonych przez innych przedsiębiorców, stąd też wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano. Brak uwidocznienia ceny usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie cen z cenami usług podobnych w innym warsztacie samochodowym, utrudniło konsumentom dokonanie optymalnego i właściwego wyboru, tym samym naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do informacji o cenie usługi. Organ drugiej instancji stwierdza, że naruszenie nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w

sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie usługi zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Biorąc pod uwagę powyższe, wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez stronę postępowania, nie spowoduje, że zaistnieje podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie 189f § 1 pkt 1 kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Podlaski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Podlaskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 i 3 kpa. Artykuł 189f § 2 kpa, stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości niezwłocznie, organ pierwszej instancji nie musiał wzywać strony do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Ponadto literalna wykładnia przepisu art. 189f § 2 kpa jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie

z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ konsumenci jako nabywcy usługi zostali pozbawieni informacji o cenie usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie ceny ze względu na uwidocznienie ceny w przedziale cenowym „od do”, w sytuacji gdy ceny usługi muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie rozpoczęcia oferowania usługi do sprzedaży, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o jej zakupie (tj. uwidocznienie ma charakter obowiązku przedumownego), zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uwidocznienie ceny usługi w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen tj. poprzez podanie jej w przedziale cenowym tj. „cena za 1 roboczogodzinę od 150 zł do 300 zł”.

W toku niniejszego postępowania organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, co zostało wykazane powyżej.

W ocenie Prezesa UOKiK, prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie Podlaski WIIH postępował zgodnie z zasadami dotyczącymi prawdy materialnej (obiektywnej), obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący oraz oceny, czy dana okoliczność została udowodniona na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii Prezesa UOKiK istotne dla sprawy są ustalenia kontroli. Strona postępowania nie wypełniła obowiązków w zakresie uwidoczniania ceny usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli, przyjętym przez stronę bez zastrzeżeń. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wskazują wprost, jakie obowiązki informacyjne ciążyą na przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane w zakresie uwidocznienia ceny usługi. Zatem samo stwierdzenie w trakcie kontroli, że kontrolowany przedsiębiorca nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego uwidocznienia ceny usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej. Tym samym wszystkie zarzuty strony postępowania w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z zasadami procedury administracyjnej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3.a/a